

REGULAMIN DYSCYPLINARNY Stowarzyszenia Sportowo Rehabilitacyjnego START w Poznaniu

Uchwalony przez Zarząd Stowarzyszenia Sportowo Rehabilitacyjnego
START
w dniu 17 stycznia 2025

REGULAMIN DYSCYPLINARNY **Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START** **w Poznaniu**

DZIAŁ I **CZĘŚĆ OGÓLNA**

Rozdział I **Zasady odpowiedzialności**

Art. 1

Zakres przedmiotowy regulacji. Przewinienie dyscyplinarne

§ 1. Niniejszy regulamin określa podmioty podlegające odpowiedzialności dyscyplinarnej, czyny zagrożone odpowiedzialnością dyscyplinarną, rodzaje kar dyscyplinarnych, organy dyscyplinarne i ich kompetencje oraz tryb postępowania dyscyplinarnego w Stowarzyszeniu Sportowo-Rehabilitacyjnym START w Poznaniu

§ 2. Przewinieniem dyscyplinarnym jest popełnienie czynu zabronionego zagrożonego karą w przepisach dyscyplinarnych.

§ 3. Przepisami dyscyplinarnymi jest niniejszy regulamin oraz inne akty wydawane przez uprawniony organ Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START w Poznaniu nakładające kary za popełnienie określonego czynu, a także naruszenie zasad w danym sporcie.

§ 4. Poniesienie odpowiedzialności dyscyplinarnej nie wyłącza odpowiedzialności na innej podstawie.

Art. 2

Zakres podmiotowy

§ 1. Odpowiedzialność dyscyplinarną na zasadach określonych w Regulaminie Dyscyplinarnym ponoszą członkowie Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START, zawodnicy, trenerzy, instruktorzy, asystenci zawodników, sędziowie, członkowie sztabu medycznego, oraz działacze.

§ 2. Działaczami w rozumieniu niniejszego regulaminu są:

- a) członkowie organów władzy, kontroli, jurysdykcyjnych i doradczych Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START osoby zatrudnione w Stowarzyszeniu Sportowo-Rehabilitacyjnym START oraz przez członków Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START,
- b) inne osoby pełniące funkcje kierownicze w sekcjach sportowych,

Art. 3
Zakres obowiązywania z uwagi na czas przewinienia

Odpowiedzialność dyscyplinarną ponoszą wszystkie osoby, o których mowa w art. 2, jeżeli w czasie popełnienia przewinienia dyscyplinarnego podlegały odpowiedzialności, wynikającej z niniejszego Regulaminu, nawet jeżeli w czasie orzekania podstawa odpowiedzialności ustała.

Art. 4
Odpowiedzialność osób prawnych

Osoby prawne odpowiadają na zasadzie ryzyka.

Art. 5
Wina

§ 1. Nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego sprawca czynu zabronionego, jeżeli nie można mu przypisać winy w czasie czynu.

§ 2. Przewinienie dyscyplinarne może zostać popełnione jedynie umyślnie, a nieumyślnie tylko wtedy, gdy przepis tak stanowi.

Art. 6
Wina umyślna i nieumyślna

§ 1. Czyn zabroniony popełniony jest umyślnie, jeżeli sprawca ma zamiar jego popełnienia, to jest chce go popełnić albo przewidując możliwość jego popełnienia, na to się godzi.

§ 2. Czyn zabroniony popełniony jest nieumyślnie, jeżeli sprawca nie mając zamiaru jego popełnienia, popełnia go jednak na skutek niezachowania ostrożności wymaganej w danych okolicznościach, mimo że możliwość popełnienia tego czynu przewidywał albo mógł przewidzieć.

Art. 7.
Jedność czynu. Zbieg przepisów dyscyplinarnych

§ 1. Ten sam czyn może stanowić tylko jedno przewinienie dyscyplinarne.

§ 2. Jeżeli czyn wyczerpuje znamiona określone w dwóch albo więcej przepisach dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny skazuje za jedno przewinienie dyscyplinarne na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

§ 3. W wypadku określonym w § 2 sąd dyscyplinarny wymierza karę na podstawie przepisu przewidującego karę najsurowszą, co nie stoi na przeszkodzie orzeczeniu innych przewidzianych środków na podstawie wszystkich zbiegających się przepisów.

Art. 8.
Czyn ciągły

Dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, uważa się za jeden czyn zabroniony; jeżeli przedmiotem zamachu jest dobro osobiste, warunkiem uznania wielości zachowań za jeden czyn zabroniony jest tożsamość pokrzywdzonego.

Art. 9.
Usiłowanie

§ 1. Odpowiada za usiłowanie, kto w zamiarze popełnienia czynu zabronionego swoim zachowaniem bezpośrednio zmierza do jego dokonania, które jednak nie następuje.

§ 2. Usiłowanie zachodzi także wtedy, gdy sprawca nie uświadamia sobie, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na brak przedmiotu nadającego się do popełnienia na nim czynu

zabronionego lub ze względu na użycie środka nie nadającego się do popełnienia czynu zabronionego.

§ 3. Sąd dyscyplinarny wymierza karę za usiłowanie w granicach zagrożenia przewidzianego dla danego przewinienia dyscyplinarnego.

§ 4. Nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego.

Art. 10.

Formy zjawiskowe przewinienia dyscyplinarnego

§ 1. Odpowiada za sprawstwo nie tylko ten, kto wykonuje czyn zabroniony sam albo wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, ale także ten, kto kieruje wykonaniem czynu zabronionego przez inną osobę lub wykorzystując uzależnienie innej osoby od siebie, poleca jej wykonanie takiego czynu.

§ 2. Odpowiada za podżeganie, kto chcąc, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, nakłania ją do tego.

§ 3. Odpowiada za pomocnictwo, kto w zamiarze, aby inna osoba dokonała czynu zabronionego, swoim zachowaniem ułatwia jego popełnienie, w szczególności dostarczając narzędzie, środek przewozu, udzielając rady lub informacji; odpowiada za pomocnictwo także ten, kto wbrew prawnemu, szczególnemu obowiązkowi niedopuszczenia do popełnienia czynu zabronionego swoim zaniechaniem ułatwia innej osobie jego popełnienie.

§ 1. Za podżeganie lub pomocnictwo wymierza się karę w granicach zagrożenia przewidzianego za sprawstwo.

Art. 11

Zasada odpowiedzialności indywidualnej

Każdy ze współdziałających osób fizycznych w popełnieniu czynu zabronionego odpowiada w granicach swojej umyślności lub nieumyślności niezależnie od odpowiedzialności pozostałych współdziałających.

Art. 12

Czynny żal

Nie podlega karze współdziałający, który dobrowolnie zapobiegł dokonaniu czynu zabronionego.

Rozdział II

Kary dyscyplinarne

Art. 13

Katalog kar

§ 1. Karami nakładanymi na osoby fizyczne są:

- 1) upomnienie,
- 2) nagana,
- 3) kara pieniężna,
- 4) dyskwalifikacja czasowa lub dożywotnia,
- 5) zawieszenie albo pozbawienie licencji,
- 6) nakaz zwrotu otrzymanych nagród,
- 7) czasowy zakaz udziału we wszelkiej działalności prowadzonej przez Stowarzyszenie,
- 8) wykluczenie ze Stowarzyszenia Sportowo Rehabilitacyjnego START.

Art. 14
Kara upomnienia

Upomnienie polega na przypomnieniu istoty przewinienia dyscyplinarnego, połączone z zagrożeniem wymierzenia surowszej kary w razie kolejnego naruszenia.

Art. 15
Nagana

Nagana jest pisemnym wyrazem dezaprobaty organu dyscyplinarnego w stosunku do dopuszczającego się przewinienia dyscyplinarnego.

Art. 16
Kara pieniężna

§ 1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, kara pieniężna nie może być niższa niż 100 zł.

§ 2. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, zasadnicza kara pieniężna wymierzana obwinionym nie może przekroczyć 20.000 zł.

§ 3. Zapłata kary pieniężnej następuje w terminie 30 dni od dnia, w którym orzeczenie stało się ostateczne.

§ 4. Karę pieniężną można orzec jedynie wobec pełnoletnich osób fizycznych.

§ 5. Jeżeli na skutek czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne obwiniony uzyskał korzyść majątkową lub spowodował szkodę majątkową, karę pieniężną można orzec obok innej kary.

Art. 17
Kara dyskwalifikacji

§ 1. W przypadku dyskwalifikacji czasowej zawodnika, nie może on uczestniczyć w żadnych działaniach szkoleniowych, startach w zawodach, przebywać na obiektach sportowych w trakcie zawodów organizowanych przez Stowarzyszenie START lub organizacje sportowe jakich Stowarzyszenie jest członkiem oraz pełnić jakichkolwiek funkcji związanej z działalnością Stowarzyszenia.

§ 3. Karę czasowej dyskwalifikacji orzeka się na okres od tygodnia do 2 lat.

§ 5. Kara dożywotniej dyskwalifikacji wymierzona osobie prawnej skutkuje dożywotnim wykluczeniem ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START

Art. 18
Zawieszenie albo pozbawienie licencji

§ 1. Kara zawieszenia licencji orzeczona w stosunku do klubu oznacza niemożność korzystania z uprawnień, wynikających z licencji, w tym pozbawienie prawa do udziału w rozgrywkach.

§ 2. Kara zawieszenia albo pozbawienia licencji, orzekana wobec innych podmiotów, oznacza odpowiednio pozbawienie uprawnień, wynikających z licencji na czas oznaczony, nie dłuższy niż 2 lata albo dożywotnio.

Art. 19
Nakaz zwrotu otrzymanych nagród

§ 1. Nakaz zwrotu otrzymanych nagród polega na obowiązku oddania korzyści majątkowych oraz przedmiotów o charakterze symbolicznym, w szczególności takich jak medal, puchar czy odznaczenia.

§ 2. Nakaz zwrotu otrzymanych nagród orzeka się, jeżeli sprawca uzyskał nagrodę w wyniku popełnienia przewinienia dyscyplinarnego.

Art. 20
Wykluczenie ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START

§ 1. W przypadku osób fizycznych, kara wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START oznacza dożywotni zakaz udziału we wszelkiej działalności prowadzonej przez Stowarzyszenie.

Art. 21
Zakaz udziału we wszelkiej działalności prowadzonej przez Stowarzyszenie Sportowo-Rehabilitacyjne START

Kara zakazu udziału we wszelkiej działalności prowadzonej przez Stowarzyszenie Sportowo-Rehabilitacyjne START może być wymierzona na czas określony od 3 miesięcy do 4 lat.

Art. 22
Zakaz dokonywania transferów do klubu

Karę zakazu dokonywania transferów do klubu wymierza się na okres od 1 roku do 2 lat.

Rozdział III
Inne postanowienia

Art. 23
Wykonanie kary krótkoterminowej

§ 1. Jeżeli wobec obwinionego orzeczono karę dyskwalifikacji, zawieszenia licencji na okres nie dłuższy niż 6 miesięcy, bieg tej kary rozpoczyna się od dnia rozpoczęcia najbliższych zawodów organizowanych przez Stowarzyszenie po dniu, w którym orzeczenie stało się ostateczne, jednak nie dłużej niż przez okres roku.

§ 1. Dyskwalifikacja i zawieszenie licencji obowiązuje także w okresie pomiędzy dniem, w którym orzeczenie stało się ostateczne, a dniem rozpoczęcia zawodów, o których mowa w § 1.

Art. 24
Zawieszenie wykonania kary

Sąd dyscyplinarny może zawiesić na okres próby nie krótszy niż 6 miesięcy i nie dłuższy niż 2 lata wykonanie kary:

- 1) kara pieniężna,
- 2) dyskwalifikacja czasowa lub na stałe,
- 3) zawieszenie albo pozbawienie licencji,
- 4) czasowy zakaz udziału we wszelkiej działalności prowadzonej przez Stowarzyszenie,
- 5) zakaz piastowania funkcji sportowych lub społecznych w Stowarzyszeniu, odsunięcie od prowadzenia zawodów,
- 6) zakaz dokonywania transferów do klubu,
- 7) zawieszenia w prawach członka.

Art. 25
Odstąpienie od wymierzenia kary

Jeżeli szkodliwość czynu jest znikoma, a wymierzenie nawet najłagodniejszej kary byłoby niecelowe, sąd dyscyplinarny może odstąpić od wymierzenia kary.

Art. 26
Przedawnienie

§ 1. Jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, przewinienia dyscyplinarne przedawniają się w ciągu trzech lat od ich popełnienia.

§ 2. Odpowiedzialność dyscyplinarną za korupcję czynną i bierną, przewinienia związane z dopingiem nie przedawniają się.

§ 3. Wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przerywa bieg przedawnienia.

§ 4. Jeżeli w stosunku do czynu wszczęto postępowanie dyscyplinarne, jego karalność przedawnia się z upływem 5 lat od dnia wszczęcia postępowania dyscyplinarnego.

DZIAŁ II
PRZEWNINIENIA DYSCYPLINARNE

Rozdział I
Przewinienia przeciwko bezpieczeństwu i porządkowi

Art. 27
Nienależyte utrzymanie porządku podczas zawodów

§ 1. Za naruszenie zasad bezpieczeństwa podczas zawodów osobom fizycznym wymierza się karę nagany, karę pieniężną, karę dyskwalifikacji.

§ 2. Jeżeli na skutek czynu określonego w § 1. przeprowadzenie zawodów było niemożliwe albo w istotny sposób utrudnione, albo sprawca czynu był w tym samym sezonie karany za czyn określony w § 1 lub 2, wymierza się karę pieniężną nie niższą niż 500 zł, karę dyskwalifikacji nie krótszą niż 6 miesięcy, karę dyskwalifikacji dożywotniej albo karę wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo Rehabilitacyjnego START.

Art. 28
Opóźnienie i przerwanie zawodów lub meczu

Kto powoduje opóźnienie lub przerwanie meczu lub zawodów podlega karze pieniężnej, karze weryfikacji wyników zawodów lub meczu jako walkower albo karze dyskwalifikacji.

Rozdział II
Niesportowe i nieobyczajne zachowanie

Art. 29
Zachowania pogardliwe lub dyskryminacyjne

§ 1. Za prezentowanie treści o charakterze pogardliwym, rażąco nieetycznym, pochwalających terroryzm, przestępczość, przemoc, odwołujących się do zbrodniczych ideologii, treści politycznych, treści o charakterze dyskryminacyjnym, w szczególności odnoszących się do rasy, koloru skóry, języka, religii, niepełnosprawności bądź pochodzenia, za wznoszenie okrzyków lub popełnienie innego aktu o takim charakterze w czasie, bezpośrednio przed lub po zawodach, innych formach szkolenia sportowego oraz imprez, występów publicznych, które mogą być kojarzone ze Stowarzyszeniem wymierza się karę pieniężną nie niższą niż 500 zł, karę dyskwalifikacji nie krótszą niż miesiąc, karę zawieszenia w prawach członka, karę wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START.

Art. 30
Używanie słów wulgarnych lub powszechnie uznanych za obraźliwe

Za używanie w czasie, bezpośrednio przed lub po zawodach, innych formach szkolenia sportowego oraz imprez, występów publicznych, które mogą być kojarzone ze

Stowarzyszeniem słów wulgarnych lub uznanych powszechnie za obraźliwe wymierza się karę pieniężną do 200 złotych.

Art. 31 Wykorzystanie seksualne

1. Kto przemocą, zarówno fizyczną, jak i psychiczną doprowadza do obcowania płciowego lub innej czynności seksualnej w związku z działalnością Stowarzyszenia START podlega karze dyskwalifikacji, skreślenia z listy instruktorów, sędziów, zawodników, lub działaczy albo wykluczenia ze Stowarzyszenia START.
2. Karalność czynów określonych w niniejszym artykule nie ulega przedawnieniu.

Art. 32. Kontakty seksualne z małoletnimi

1. Kto dopuszcza się obcowania płciowego lub innej czynności seksualnej z osobą poniżej 15 roku życia albo nakłania taką osobę do obcowania płciowego lub dokonania innej czynności seksualnej podlega karze dyskwalifikacji, skreślenia z listy instruktorów, sędziów, zawodników, lub działaczy albo wykluczenia ze Stowarzyszenia START.
2. Tej samej karze podlega, kto w związku z działalnością Stowarzyszenia START, będąc trenerem, instruktorem, asystentem zawodnika, sędzią, członkiem sztabu medycznego, delegatem lub działaczem dopuszcza się czynu określonego w ust. 1 w stosunku do osoby poniżej 18 roku życia
3. Karalność czynów określonych w niniejszym artykule nie ulega przedawnieniu.

Art. 33. Dyskryminacja

Kto dyskryminuje inną osobę w związku z działalnością Stowarzyszenia START ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, język, religię, niepełnosprawność, narodowość, pochodzenie, przekonania polityczne, wiek, orientację seksualną w szczególności poprzez utrudnienie lub udaremnienie udziału we współzawodnictwie, szkoleniu, otrzymanie nagrody stypendium albo innej korzyści, podlega karze dyskwalifikacji, skreślenia z listy instruktorów, sędziów, zawodników, lub działaczy albo wykluczenia ze Stowarzyszenia START.

Art. 34. Mobbing

Kto dopuszcza się działania lub zachowania dotyczące innej osoby w związku z działalnością Stowarzyszenia START skierowanego przeciwko tej osobie, polegające na uporczywym i długotrwałym nękaniu lub zastraszaniu tej osoby, wywołujące u niej zaniżoną ocenę przydatności sportowej, powodujące lub mające na celu poniżenie lub ośmieszenie tej osoby, izolowanie jej lub wyeliminowanie z uczestnictwa działalności w Stowarzyszeniu, podlega karze pieniężnej nie niższej niż 1000 zł, dyskwalifikacji, skreślenia z listy instruktorów, sędziów, zawodników lub działaczy albo wykluczenia ze Stowarzyszenia START

Art. 35 Cyberprzemoc, cyberstalking, zniesławienie, pomawianie w internecie

Kto dokonując wpisów w mediach społecznościowych lub prowadząc inną aktywność on-line stosuje cyberprzemoc, cyberstalking lub zniesławia lub pomawia inną osobę, grupę osób, instytucję, osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej o takie postępowanie lub właściwości, które mogą poniżyć ją w opinii publicznej lub narazić na utratę zaufania potrzebnego dla danego stanowiska, zawodu lub rodzaju działalności, podlega karze pieniężnej nie niższej niż 1000 zł, dyskwalifikacji, skreślenia z listy

instruktorów, sędziów, zawodników lub działaczy albo wykluczenia ze Stowarzyszenia START

Art. 36
Podważanie decyzji sędziowskich

Za podważanie decyzji sędziowskich lub kompetencji sędziów przez zawodników, trenerów, instruktorów, asystentów zawodników, członków sztabu medycznego lub działaczy, wymierza się karę pieniężną w wysokości od 100 zł.

Art. 37
Groźba lub przemoc

Kto stosuje groźbę, przemoc lub narusza nietykalność cielesną sędziego lub innej osoby w związku z udziałem w zawodach, innych formach szkolenia lub inną działalnością w Stowarzyszeniu Sportowo-Rehabilitacyjnym START, w szczególności w celu utrudnienia lub uniemożliwienia podjęcia działań, podlega karze pieniężnej nie niższej niż 500 zł, karze dyskwalifikacji lub karze wykluczenia z Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START.

Art. 38
Niesportowy tryb życia

Za prowadzenie niesportowego trybu życia, zawodnikowi, trenerowi lub instruktorowi wymierza się karę upomnienia, nagany, karę pieniężną albo karę dyskwalifikacji.

Art. 39
Naruszenie zasad porządku publicznego

Kto narusza zasady porządku publicznego podlega karze pieniężnej albo karze dyskwalifikacji.

ROZDZIAŁ III
KORUPCJA W SPORCIE

Art. 40
Korupcja czynna i bierna

§ 1. Kto, w związku z zawodami sportowymi organizowanymi przez Stowarzyszenie Sportowo-Rehabilitacyjne START lub podmiot działający na podstawie umowy zawartej z Stowarzyszeniem Sportowo-Rehabilitacyjnym START, lub podmiot działający z jego upoważnienia, przyjmuje korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda w zamian za nieuczciwe zachowanie, mogące mieć wpływ na wynik lub przebieg tych zawodów, podlega karze dyskwalifikacji nie krótszej niż 6 miesiące albo karze wykluczenia z Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START.

§ 2. Tej samej karze podlega, kto w wypadkach określonych w § 1 udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej.

§ 3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. § 1 lub 2 podlega karze pieniężnej lub karze dyskwalifikacji do 6 miesięcy.

§ 4. Jeżeli sprawca czynu określonego w § 1 lub 2 przyjmuje korzyść majątkową znacznej wartości albo jej obietnicę lub udziela takiej korzyści albo jej obietnicy lub takiej korzyści albo jej obietnicy żąda, podlega karze pieniężnej, nie niższej niż 1000 zł, karze dyskwalifikacji nie krótszej niż rok albo karze wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START.

Art. 41
Powołanie się na wpływy w Stowarzyszeniu

§ 1. Kto, powołując się na wpływy w Stowarzyszeniu Sportowo-Rehabilitacyjnym START lub podmiocie działającym na podstawie umowy zawartej ze Stowarzyszeniem, lub podmiocie działającym z jego upoważnienia albo wywołując przekonanie innej osoby o istnieniu takich wpływów, lub utwierdzając ją w przekonaniu o istnieniu takich wpływów, podejmuje się pośrednictwa w ustaleniu określonego wyniku lub przebiegu zawodów sportowych w zamian za korzyść majątkową lub osobistą albo jej obietnicę, podlega karze pieniężnej nie niższej niż 1000 zł, dyskwalifikacji nie krótszej niż 6 miesięcy albo karze wykluczenia z Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START

§ 2. Tej samej karze podlega, kto udziela albo obiecuje udzielić korzyści majątkowej lub osobistej w zamian za pośrednictwo w ustaleniu określonego wyniku lub przebiegu zawodów polegające na bezprawnym wywarciu wpływu na zachowanie osoby pełniącej funkcję w Stowarzyszeniu Sportowo-Rehabilitacyjnym START lub podmiocie działającym na podstawie umowy zawartej ze Stowarzyszeniem, lub podmiocie działającym z jego upoważnienia w związku z pełnieniem tej funkcji.

3. W wypadku mniejszej wagi, sprawca czynu określonego w ust. 1 lub 2 podlega karze pieniężnej w wysokości nie niższej niż 200 zł albo karze dyskwalifikacji od miesiąca do roku.

Art. 42

Nie podlega karze sprawca przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 43 § 2, art. 43 § 3 lub 4, w związku z § 2, lub w art. 45 § 2 lub 3, w związku z § 2, jeżeli korzyść majątkowa lub osobista albo ich obietnica zostały przyjęte, a sprawca zawiadomił o tym fakcie organ powołany do ścigania przestępstw lub organ dyscyplinarny i ujawnił wszystkie istotne okoliczności przestępstwa, zanim którykolwiek z tych organów się o nim się dowiedziały.

Art. 43

Zaniechanie zawiadomienia o korupcji w Stowarzyszeniu

Osoba fizyczna, która nie zawiadomi organu dyscyplinarnego o zachowaniu, wyczerpującym znamiona przewinienia dyscyplinarnego korupcji czynnej lub biernej, podlega karze pieniężnej lub karze dyskwalifikacji czasowej od 3 miesięcy.

ROZDZIAŁ IV.

INNE PRZEWINIENIA DYSCYPLINARNE

Art. 44

Popelnienie przestępstwa umyślnego

Kto popełnia umyślne przestępstwo, w wyniku którego nastąpiło skazanie prawomocnym wyrokiem sądu w sprawie karnej lub skarbowej podlega karze dyskwalifikacji, skreślenia z skreślenia z listy instruktorów, sędziów, zawodników lub działaczy albo wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START.

Art. 45

Niewykonanie orzeczeń organów dyscyplinarnych

Za niewykonanie w terminie 30 dni ostatecznych orzeczeń organów dyscyplinarnych Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START wymierza się karę pieniężną, zakaz dokonywania transferów do klubu, czasowe zawieszenie lub pozbawienie licencji, karę dyskwalifikacji czasowej, karę wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START

Art. 46
Niewykonywanie zobowiązań

Za niewykonywanie zobowiązań wobec Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START wymierza się karę pieniężną, zawieszenie lub pozbawienie licencji, zawieszenia w prawach członka, wykluczenie ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START,

Art. 47
Naruszenie przepisów związanych ze zmianą barw klubowych

Za naruszenie przepisów związanych ze zmianą barw klubowych, w szczególności za podpisanie w sposób sprzeczny z prawem umów transferowych, wymierza się karę pieniężną od 1000,-zł, zakaz dokonywania transferów do klubu, zawieszenie lub pozbawienie licencji, dyskwalifikacji nie krótszej niż 1 miesiąc, wykluczenie z Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START

DZIAŁ III
POSTĘPOWANIE

Rozdział I
Zasady ogólne

Art. 48
Niezależność. Tajemnica i szybkość postępowania

§ 1. Organy dyscyplinarne są niezależne.

§ 2. Członkowie organów dyscyplinarnych nie mogą być pociągnięci do odpowiedzialności dyscyplinarnej w związku z uczestnictwem i działalnością w tych organach, z wyjątkiem naruszeń obowiązków, będących wynikiem umyślnego działania lub rażącego zaniedbania.

§ 3. Postępowanie jest tajne.

§ 4. Postępowanie jest jawne dla stron, z wyłączeniem narady i głosowania.

Art. 49
Zasada obiektywizmu

Organy prowadzące postępowanie dyscyplinarne są obowiązane badać oraz uwzględniać okoliczności przemawiające zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść obwinionego.

Art. 50
Zasada domniemania niewinności, (in dubio pro reo)

§ 1. Obwinionego uważa się za niewinnego, dopóki wina jego nie zostanie udowodniona i stwierdzona ostateczną decyzją.

§ 2. Wątpliwości, których nie usunięto w postępowaniu dowodowym, rozstrzyga się na korzyść obwinionego.

Art. 51
Prawo do obrony

§ 1. Obwinionemu przysługuje prawo do obrony, w tym prawo do korzystania z pomocy pełnomocnika, o czym należy go pouczyć.

§ 2. Pełnomocnikiem obwinionego będącego osobą fizyczną może być adwokat, radca prawny, zstępny, wstępny, rodzeństwo, małżonek.

§.3 Pełnomocnikiem osoby prawnej może być adwokat, radca prawny, działacz lub pracownik.

§ 4. Obwiniony może mieć najwyżej 3 pełnomocników.

Art. 52
Zasady oceny dowodów

Organy postępowania kształtują swe przekonanie na podstawie wszystkich przeprowadzonych dowodów, ocenianych swobodnie z uwzględnieniem zasad prawidłowego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego.

Art. 53
Zasada samodzielności jurysdykcyjnej organów dyscyplinarnych

§ 1. Sąd dyscyplinarny rozstrzyga samodzielnie zagadnienia faktyczne i prawne oraz nie jest związany rozstrzygnięciem innego organu lub sądu.

§ 2. Prawomocne rozstrzygnięcia sądu kształtujące prawo lub stosunek prawny są jednak wiążące.

§ 3. Wiążące są prawomocne skazujące wyroki karne co do faktu popełnienia wskazanego w nich przestępstwa.

Art. 54
Zasada dwuinstancyjności

Postępowanie dyscyplinarne jest dwuinstancyjne, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 55
Ostateczność orzeczeń

Orzeczenie jest ostateczne, jeżeli nie przysługuje od niego żaden środek zaskarżenia do organu dyscyplinarnego.

Art. 56
Wszczęcie postępowania

§ 1. Postępowanie dyscyplinarne wszczyna się na skutek skargi wnoszonej przez Rzecznika Dyscyplinarnego.

§ 2. Rzecznik Dyscyplinarny może cofnąć skargę.

§ 3. W przypadku cofnięcia skargi, ponowne jej wniesienie w stosunku tego samego czynu i tego samego obwinionego jest niedopuszczalne.

Art. 57
Negatywne przesłanki procesowe

§ 1. Nie wszczyna się postępowania, a wszczęte umarza, gdy:

- 1) czynu nie popełniono albo brak jest danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie jego popełnienia,
- 2) czyn nie zawiera znamion czynu zabronionego albo regulamin stanowi, że sprawca nie popełnia przewinienia dyscyplinarnego,
- 3) społeczna szkodliwość czynu jest znikoma,
- 4) regulamin stanowi, że sprawca nie podlega karze,
- 5) obwiniony zmarł,
- 6) nastąpiło przedawnienie karalności,
- 7) postępowanie dyscyplinarne co do tego samego czynu tej samej osoby zostało zakończone ostatecznym orzeczeniem albo wcześniej wszczęte toczy się,
- 8) sprawca nie podlega orzecznictwu sądu dyscyplinarnego,
- 9) brak skargi uprawnionego oskarżyciela,
- 10) zachodzi inna okoliczność wyłączająca ściganie.

Art. 58
Właściwość rzeczowa

§ 1. Sąd Dyscyplinarny I Instancji orzeka w pierwszej instancji we wszystkich sprawach nie zastrzeżonych dla innych organów.

§ 2. Sąd Dyscyplinarny I instancji rozpoznaje środki zaskarżenia od orzeczeń innych organów, jeżeli Regulamin nie stanowi inaczej.

§ 3. Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznaje środki zaskarżenia od orzeczeń Sądu Dyscyplinarnego I Instancji.

Art. 59
Zbieg przepisów i właściwości rzeczowej

§ 1. Jeżeli czyn wypełnia znamiona kilku przewinień dyscyplinarnych zastrzeżonych do właściwości różnych organów dyscyplinarnych, sprawę rozpoznaje organ najwyższy spośród nich.

§ 2. Jeżeli skargę wniesiono do niewłaściwego organu, organ ten przekazuje skargę organowi właściwemu.

§ 3. Sąd Dyscyplinarny może uznać się za właściwy do rozpoznania sprawy zastrzeżonej dla organu niższego rzędu i przejąć ją do rozpoznania. W takich wypadkach Sąd Dyscyplinarny orzeka jako organ I instancji.

Art. 60
Skład Sądu

§ 1. Sąd dyscyplinarny orzeka w składzie jednego sędziego, jeżeli regulamin nie stanowi inaczej.

§ 2. Odwołanie od decyzji Sądu Dyscyplinarnego I Instancji, Wyższy Sąd Dyscyplinarny rozpoznaje w składzie jednego sędziego, jeżeli regulamin nie stanowi inaczej.

Art. 61
Wyłączenie członka organu dyscyplinarnego

§ 1. Członek organu dyscyplinarnego wyłącza się od udziału w sprawie, jeżeli istnieją okoliczności budzące uzasadnioną wątpliwość o jego bezstronności.

§ 2. Istotne okoliczności mogące wpływać na bezstronność członka organu dyscyplinarnego zachodzą w szczególności, jeżeli:

- 1) sprawa dotyczy tej osoby bezpośrednio,
- 2) jest małżonkiem strony lub pokrzywdzonego albo ich obrońcy, pełnomocnika lub przedstawiciela ustawowego albo pozostaje we wspólnym pożyciu z jedną z tych osób,
- 3) jest krewnym lub powinowatym w linii prostej, a w linii bocznej aż do stopnia pomiędzy dziećmi rodzeństwa osób wymienionych w pkt 2 albo jest związany z jedną z tych osób węzłem przysposobienia, opieki lub kurateli,
- 4) brał udział w sprawie jako rzecznik dyscyplinarny, obrońca, pełnomocnik, przedstawiciel ustawowy strony, albo prowadził postępowanie przygotowawcze,
- 5) brał udział w wydaniu zaskarżonego orzeczenia,

§ 3. Strona może złożyć wniosek o wyłączenie członka organu dyscyplinarnego przy pierwszej czynności podjętej w sprawie, chyba że przyczyna wyłączenia powstała lub stała się stronie wiadoma dopiero po rozpoczęciu przewodu.

§ 4. O wyłączeniu orzeka ten sam sąd dyscyplinarny w innym składzie nie obejmującym osoby, której wniosek dotyczy.

§ 5. O wyłączeniu rzecznika dyscyplinarnego orzeka Sąd Dyscyplinarny I Instancji.

Art. 62
Strona postępowania dyscyplinarnego

§ 1. W postępowaniu dyscyplinarnym stroną jest obwiniony.

§ 2. W postępowaniu przed Sądem Dyscyplinarnym i Wyższym Sądem Dyscyplinarnym w stosunku do Rzecznika Dyscyplinarnego przepisy dotyczące strony stosuje się odpowiednio.

§ 3. W postępowaniu przed Sądem Dyscyplinarnym i Wyższym Sądem Dyscyplinarnym może uczestniczyć także macierzysty klub obwinionego.

Art. 63
Doręczenia

§ 1. Organy dyscyplinarne przesyłają pisma za pośrednictwem poczty email.

§ 2. Pisma kierowane do zawodników, trenerów, instruktorów, asystentów zawodników, działaczy są przesyłane na ich adresy mailowe

§ 3. Pisma kierowane do innych osób są wysyłane na ich adres zamieszkania, adres znanego miejsca pobytu lub adres miejsca pracy.

§ 4. Strony, pełnomocnicy, jak i inne osoby biorące udział w postępowaniu zobowiązane są do wskazania adresu email do doręczeń oraz nazwę użytkownika lub inne dane umożliwiające nawiązanie połączenia w drodze wideokonferencji przy użyciu komunikatora wskazanego przez organ dyscyplinarny.

§ 5. Jeżeli strona posiada pełnomocnika, pisma są wysyłane pełnomocnikowi na wskazany przez niego adres email.

Art. 64
Wnoszenie pism

Pisma kierowane do organów dyscyplinarnych wnosi się za pośrednictwem poczty email.

Art. 65
Pismo procesowe

Pismo procesowe powinno zawierać:

- 1) oznaczenie organu, do którego jest skierowane, oraz sprawy, której dotyczy,
- 2) oznaczenie oraz adres email wnoszącego pismo,
- 3) treść wniosku lub oświadczenia, w miarę potrzeby z uzasadnieniem,
- 4) datę.

Art. 66
Skarga

Ponadto skarga powinna zawierać:

- 1) imię i nazwisko obwinionego, nazwę i adres email klubu macierzystego,
- 2) oznaczenie czynów zarzucanych obwinionemu,
- 3) wniosek o wymierzenie określonej kary.
- 4) wskazanie podstawy prawnej odpowiedzialności,
- 5) wskazanie dowodów, w tym imion i nazwisk oraz adresów, adresów email lub numerów telefonów świadków.
- 6) uzasadnienie.

Art. 67
Prawo uczestnictwa w postępowaniu

Każda ze stron ma prawo uczestniczyć w czynnościach, składać wyjaśnienia, podnosić twierdzenia oraz powoływać dowody w sprawie, jak również wypowiadać się co do twierdzeń strony przeciwnej.

Rozdział II

Postępowanie dowodowe

Art. 68

Ciężar dowodu

Ciężar udowodnienia przewinienia dyscyplinarnego spoczywa na organie dyscyplinarnym.

Art. 69

Dowody

§ 1. Wszystko co nie jest sprzeczne z prawem może być dowodem w postępowaniu dyscyplinarnym.

§ 2. Dowodem w postępowaniu dyscyplinarnym mogą być w szczególności dokumenty, zeznania świadków oraz stron, opinie biegłych, protokoły zeznań i innych czynności sporządzone w toku postępowania przed organami władzy publicznej, nagrania audio i video, zrzuty z ekranu / screeny .

§ 3. Niedopuszczalne jest przeprowadzenie i wykorzystanie dowodu uzyskanego do celów postępowania dyscyplinarnego za pomocą czynu zabronionego, o którym mowa w art. 1 § 1 Kodeksu karnego.

§ 4. Nie przeprowadza się dowodu, jeżeli jest nieprzydatny do ustalenia mających znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy faktów, służy przewlekłości postępowania albo jego przeprowadzenie jest znacznie utrudnione.

Art. 70

Fakty powszechnie znane i znane z urzędu

Fakty powszechnie znane nie wymagają dowodu. To samo dotyczy faktów znanych z urzędu, należy jednak zwrócić na nie uwagę stron. Nie wyłącza to dowodu przeciwnego.

Art. 71

Sprawozdania z zawodów i innych form działalności Stowarzyszenia

Domniemywa się prawdziwość faktów stwierdzonych w sprawozdaniu z zawodów sporządzonym przez uprawnione organy Stowarzyszenia. Nie wyłącza to dowodu przeciwnego.

Art. 72

Obowiązki procesowe

§ 1. Na żądanie organu dyscyplinarnego, osoby wskazane w art. 2 są zobowiązane składać wyjaśnienia, zeznania oraz wydawać dokumenty i inne dowody.

§ 2. Kto nie wykonuje obowiązku określonego w § 1 podlega karze pieniężnej od 200 zł, karze dyskwalifikacji albo karze wykluczenia ze Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START. Kara może być nakładana wielokrotnie.

Art. 73

Postępowanie wyjaśniają

Rzecznik dyscyplinarny może prowadzić postępowanie wyjaśniające przed wniesieniem skargi.

Art. 74 **Rozpoznanie sprawy**

§ 1. W celu rozpoznania sprawy sąd dyscyplinarny wyznacza rozprawę.

§ 2. Jeżeli nie zachodzi potrzeba przesłuchania świadków ani stron, ani inne okoliczności wymagające osobistego uczestnictwa stron, sąd dyscyplinarny może rozpoznać sprawę na posiedzeniu niejawnym.

§ 3. Sąd dyscyplinarny może zarządzić przeprowadzenie rozprawy w formie telekonferencji.

Art. 75 **Uгода z rzecznikiem dyscyplinarnych**

§ 1. Jeżeli okoliczności sprawy nie budzą wątpliwości, obwiniony może dobrowolnie poddać się karze bez przeprowadzania postępowania dyscyplinarnego.

§ 2. W przypadku określonym w § 1, sąd dyscyplinarny skazuje obwinionego na karę uzgodnioną przez obwinionego i rzecznika dyscyplinarnego chyba, że kara ta jest rażąco niewspółmierna do wagi zarzucanego czynu. W takim przypadku, sąd dyscyplinarny, zobowiązuje rzecznika dyscyplinarnego do wniesienia skargi w wyznaczonym terminie.

§ 3. Na postanowienie wydane na podstawie § 2 zażalenie nie przysługuje.

Rozdział III **Orzeczenia**

Art. 76 **Decyzja**

§ 1. Jeżeli zachodzą podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej sąd dyscyplinarny wydaje decyzję skazującą wymierzając obwinionemu karę.

§ 2. Jeżeli zachodzą podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej, a szkodliwość czynu jest znikoma i wymierzenie nawet najłagodniejszej kary byłoby niecelowe, sąd dyscyplinarny odstępuje od wymierzenia kary.

§ 3. Jeżeli nie zachodzą podstawy odpowiedzialności dyscyplinarnej sąd dyscyplinarny umarza postępowania.

§ 4. Sąd dyscyplinarny odmawia wszczęcia postępowania a wszczęte umarza, w sytuacjach wskazanych w przepisach dyscyplinarnych.

Art. 77 **Zaoczne wymierzenie kary**

§ 1. Jeżeli popełnienie czynu i wina obwinionego nie budzi wątpliwości, na wniosek rzecznika dyscyplinarnego sąd dyscyplinarny może wydać decyzję skazującą na karę upomnienia, nagany, karę pieniężną do 500 zł albo karę dyskwalifikacji do 1 miesiąca bez przeprowadzenia postępowania dyscyplinarnego. Decyzja organu dyscyplinarnego nie wymaga uzasadnienia.

§ 2. Od decyzji, o której mowa w § 1 obwinionemu przysługuje sprzeciw. Wniesienie sprzeciwu w terminie 7 dni powoduje uchylenie decyzji, a sprawa toczy się zwykłym trybem, o czym poucza się obwinionego.

Art. 78 **Uzasadnienie decyzji**

§ 1. Jeżeli od decyzji służy odwołanie, na wniosek strony złożony w terminie 3 dni od dnia ogłoszenia orzeczenia, sąd dyscyplinarny sporządza i doręcza stronom uzasadnienie decyzji na piśmie.

§ 2. Uzasadnienie decyzji wydawanych na posiedzeniu niejawnym sporządza się i doręcza z urzędu chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 3. Organy drugiej instancji z urzędu sporządzają uzasadnienie decyzji chyba, że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 79 **Wydawanie postanowień**

§ 1. W kwestiach nie wymagających formy decyzji, sąd dyscyplinarny wydaje postanowienia.

§ 2. W kwestiach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące decyzji.

Rozdział IV **Postępowanie odwoławcze**

Art. 80 **Odwołanie**

§ 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji stronie służy odwołanie tylko do jednej instancji.

§ 2. Właściwy do rozpoznania odwołań jest organ wyższego rzędu.

§ 3. Odwołanie wnosi się do organu wyższego rzędu za pośrednictwem organu, który wydał zaskarżoną decyzję w terminie 7 dni od dnia doręczenia decyzji wraz z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli skarżący nie wniósł w terminie wniosku o sporządzenie uzasadnienia decyzji, termin do wniesienia odwołania upływa po 10 dniach od wydania zaskarżonej decyzji.

Art. 81 **Autokontrola**

§ 1. Jeżeli organ I instancji w całości uznaje odwołanie uzasadnione w całości, zmienia zaskarżoną decyzję.

§ 2. Od decyzji wydanej na podstawie § 1 stronom przysługuje odwołanie.

Art. 82 **Rozstrzygnięcie organu odwoławczego**

§ 1. Organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

1. utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję,
2. uchyla zaskarżoną decyzję w całości lub w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy, albo uchylając decyzje umarza postępowanie w całości lub w części, albo
3. umarza postępowanie odwoławcze.

§ 2. Organ odwoławczy nie może orzec kary surowszej chyba, że orzeczenie zostało zaskarżone na niekorzyść obwinionego.

§ 3. Jeżeli rozstrzygnięcie sprawy wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego w całości lub w znacznej części, organ odwoławczy uchyla zaskarżone orzeczenie i przekazuje je do ponownego rozpoznania organowi I instancji.

Art. 83 **Kaucja**

§ 1. Obwiniony będący osobą fizyczną wnosząc odwołanie zobowiązany jest uiścić kaucję w wysokości 200 zł.

§ 2. Obwiniony będący osobą prawną wnosząc odwołanie zobowiązany jest uiścić kaucję w wysokości 300 zł.

§ 3. Kaucja jest zwracana, jeżeli odwołanie zostaje uwzględnione w całości.

§ 4. Jeżeli odwołanie jest uwzględnione jedynie w części, obwinionemu zwraca się połowę uiszczoną kaucji.

Art. 84 Zażalenia

§ 1. Na wydane w toku postępowania postanowienia służy stronie zażalenie, gdy Regulamin tak stanowi.

§ 2. Zażalenie wnosi się w terminie 3 dni.

§ 3. W sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale, do zażaleń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań.

Rozdział V Inne postanowienia

Art. 85 Rygor natychmiastowej wykonalności

§ 1. Sąd dyscyplinarny w uzasadnionych przypadkach może nałożyć rygor natychmiastowej wykonalności kary:

- 1) dyskwalifikacji,
- 2) zawieszenia licencji,
- 3) zakazu przeprowadzania transferu,
- 4) zawieszenia w prawach członka.

Art. 86 Środki zabezpieczające

§ 1. W uzasadnionych wypadkach, sąd dyscyplinarny lub rzecznik dyscyplinarny w toku postępowania wyjaśniającego może zastosować następujące środki zapobiegawcze:

- a) zakaz uczestnictwa w zawodach dla zawodnika,
- b) zakaz uczestnictwa w zawodach, zakaz dokonywania transferów dla klubu,
- c) zakaz prowadzenia zawodników dla trenerów, instruktorów,
- d) zakaz sprawowania funkcji w Stowarzyszeniu Sportowo-Rehabilitacyjnym START..

§ 2. Orzekając środek zapobiegawczy organ wskazuje na jaki czas jest stosowany oraz przyczynę zastosowania.

§ 3. Środek zapobiegawczy orzeczony przez rzecznika dyscyplinarnego trwa do pierwszego posiedzenia organu dyscyplinarnego, który może orzec o jego przedłużeniu.

§ 4. Środek zapobiegawczy uchyla się, jeśli ustała podstawa jego zastosowania.

§ 5. Środek zapobiegawczy ustaje, jeżeli orzeczenie organu dyscyplinarnego stało się ostatecznie, albo odmówiono wszczęcia postępowania, postępowanie umorzono albo wydano decyzję uniewinniającą lub orzeczono karę, która swym zakresem nie obejmuje zastosowanego środka zapobiegawczego.

§ 6. Strona może zwrócić się o uchylenie środka zapobiegawczego, jednak nie częściej niż raz na 3 miesiące, jeśli ustała podstawa jego zastosowania.

§ 7. Na postanowienie w przedmiocie środka zapobiegawczego przysługuje zażalenie do organu wyższej instancji, a od postanowienia rzecznika dyscyplinarnego do Sądu Dyscyplinarnego.

DZIAŁ IV POSTANOWIENIA KOŃCOWE I WPROWADZAJĄCE

Art. 87 Powołanie Rzeczników Dyscyplinarnych

Komisja Rewizyjna Polskiego Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START powołuje na czas nieoznaczony: rzecznika dyscyplinarnego oraz jego zastępcę.

Art. 88
Powołanie sędziów dyscyplinarnych

Komisja rewizyjna powołuje na czas nieokreślony:

- 1) nie mniej niż dwóch i nie więcej niż pięciu sędziów Sądu Dyscyplinarnego I Instancji,
- 2) nie mniej niż dwóch i nie więcej niż pięciu sędziów Wyższego Sądu Dyscyplinarnego.

Art. 89
Rejestr decyzji

§ 1. Tworzy się rejestr orzeczeń dyscyplinarnych.

§ 2. W rejestrze ewidencjonuje się wszystkie orzeczenia kończące postępowanie w sprawie, w których orzeczono karę.

§3. Prowadzenie rejestru powierza się Zarządowi Stowarzyszenia Sportowo-Rehabilitacyjnego START.

Art. 90
Wejście w życie

§ 1. Regulamin dyscyplinarny wchodzi w życie w ciągu 14 dni od jego uchwalenia.

§ 2. Postanowienia zawarte w art. 84-86 wchodzi w życie z dniem jego uchwalenia.

Regulamin uchwalony przez Zarząd SSR START w dniu 17 stycznia 2025

